

Ένα παραμύθι για την Άνοιξη..

Νηπιαγωγείο Πύργου Διρού
σχ. έτος: 2020-21

Εξ' αποστάσεως εκπαίδευση

Μία φορά και έναν καιρό, σε ένα χωριό της Μάνης, ζούσε ένα κοριτσάκι, το οποίο περίμενε να έρθει η Άνοιξη. Κάθε μέρα κοιτούσε από το παράθυρό της πότε θα φτάσουν τα χελιδόνια, που μαζί τους θα έφερναν την Άνοιξη.

Οι μέρες περνούσαν, άλλοτε αργά και άλλοτε γρήγορα, μέχρι που τα πρώτα χελιδόνια εμφανίστηκαν στον ουρανό. Με τον ερχομό των χελιδονιών, ευχάριστες φωνές και χαμόγελα πλημμύρισαν όλες τις γειτονιές.

Σιγά σιγά τα χελιδόνια άρχιζαν να χτίζουν τις φωλίτσες τους στα μπαλκόνια των σπιτιών. Κουβαλούσαν κάθε μέρα με το ράμφος τους χώμα και λάσπη, μαζί με κομμάτια σανού και έφτιαχναν τις φωλίτσες τους στις γωνιές των μπαλκονιών, οι οποίες είχαν τη μορφή ενός μικρού μπολ.

Το μικρό κοριτσάκι περίμενε με λαχτάρα να έρθουν τα χελιδόνια και στο δικό της μπαλκόνι, να χτίσουν τις φωλίτσες τους. Κοιμήθηκε με αυτό το όνειρο, να ανοίξει τα ματάκια της το πρωί και να αντικρίσει χαρούμενα χελιδονάκια τριγύρω της να της κρατούν συντροφιά.. Πολύ νωρίς το πρωί, πριν ανοίξει τα ματάκια της, μέσα στον ύπνο της άκουσε έντονα τιτιβίσματα.. Το όνειρό της έγινε πραγματικότητα, επιτέλους επισκέφθηκαν και το δικό της σπίτι τα χελιδόνια!

Άρχιζαν να χτίζουν την φωλίτσα τους στο μπαλκόνι του σπιτιού της και η ίδια ήταν τόσο χαρούμενη γι' αυτό, που τους βοηθούσε φέρνοντάς τους χώμα, ώστε να τελειώσουν γρηγορότερα και να παίξουν όλοι μαζί.

Τα χελιδόνια τέλειωσαν γρήγορα με το χτίσιμο της φωλίτσας τους, χάρη στην πολύτιμη βοήθεια που τους προσέφερε το κοριτσάκι και χαρούμενοι παίζανε όλοι μαζί, τραγουδώντας το τραγούδι:

Χελιδονάκι , κόψε μου ,
πού 'χεις ουρά ψαλίδι
αχτίδες του ήλιου για κλωστή
να δέσω παπαρούνες
κρινάκια , μαγιολούλουδα
η άνοιξη γιορτάζει .

Θέτη Χορτιάτη

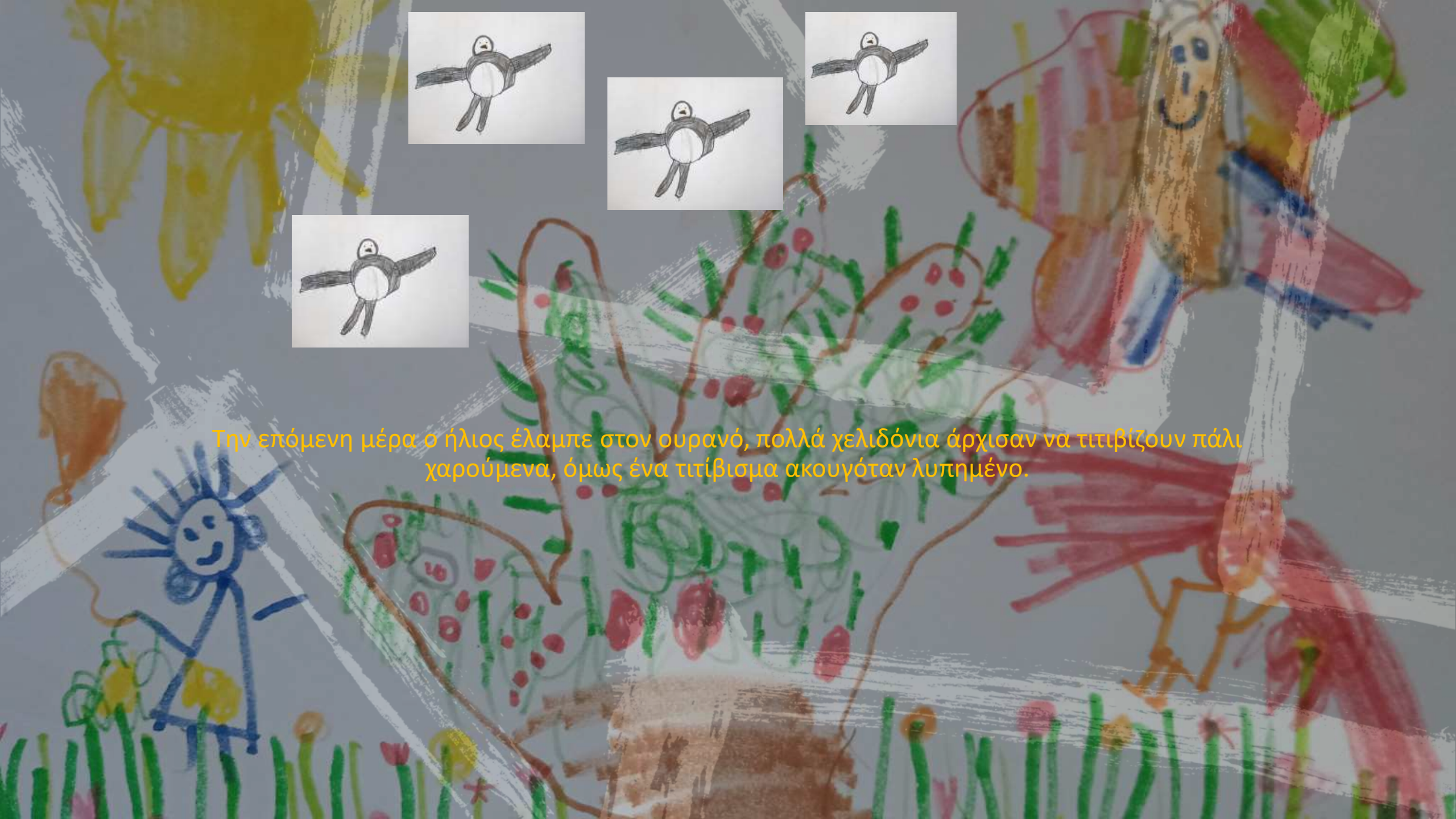

Πέρασε τόσο ευχάριστα το απόγευμά τους, που χωρίς να το καταλάβουν άρχισε και νυχτώνει.
Γύρισαν όλοι μαζί στο σπίτι τους και υποσχέθηκαν ότι το πρωί θα ξαναπαίξουν.

Την επόμενη μέρα ο ήλιος έλαμπε στον ουρανό, πολλά χελιδόνια άρχισαν να τιτιβίζουν πάλι χαρούμενα, όμως ένα τιτίβισμα ακουγόταν λυπημένο.

Το κοριτσάκι άνοιξε την μπαλκονόπορτα της και είδε πεσμένο ένα χελιδόνι.

- Καημενούλη μου, πώς σου συνέβη αυτό;

-Μμ.. δεν ξέρω, απάντησε το χελιδόνι..

-Μάλλον γλίστρησα και έπεσα στον ύπνο μου.. Έχω χτυπήσει στη φτερούγα μου και δυσκολεύομαι να πετάξω.

Το κοριτσάκι πήρε στην αγκαλιά του το χελιδόνι και άρχισε να το χαϊδεύει. Το περιποιήθηκε με πολλή αγάπη.

-Ποιο είναι το όνομά σου χελιδονάκι; Ήμουν τόσο χαρούμενη χθες που ήρθατε και ξέχασα να σε ρωτήσω..

-Το όνομά μου είναι **Αλέξανδρος** όταν κάθομαι στο μπαλκόνι του, το όνομά μου είναι **Αντωνία** όταν κάθομαι στο μπαλκόνι της, το όνομά μου είναι **Βασίλης** όταν κάθομαι στο μπαλκόνι του, το όνομά μου είναι **Κυριακή** όταν κάθομαι στο μπαλκόνι της. Είμαι το χελιδόνι όλων των παιδιών της Μάνης, που κάθε Άνοιξη έρχομαι εδώ και φέρνω μαζί μου τη χαρά και το γέλιο στα παιδιά.

Από εκείνη τη μέρα το χελιδόني και το κοριτσάκι γίνανε αχώριστοι φίλοι. Το χελιδόني υποσχέθηκε στο κοριτσάκι πως κάθε Άνοιξη θα έρχεται στο μπαλκόνι της να το γεμίζει χαρούμενα τιτιβίσματα και να της κρατάει συντροφιά.

Και έζησαν αυτοί καλά... και εμείς καλύτερα!

